

Obadova ženitev.

Hojl! — mi gremo po nevesto,
 V deželo lepo — v Pajčjemesto!
 Nališpana nad vodo leta
 Nevesta naša, Kačja teta:
 Čez pas je tenka, v lice lepa
 A na nožico eno šepa.
 Pa ženin, godrnjav obad,
 Od srca ima tetko rad.
 Sprevod naš gre naravnost v vrsti,
 Prav kot stojé palače v Trsti:
 Od spredaj s čmrlom botra osa,
 Komar in Špela kljukonosa;
 Govnjaču vštric po novi modi
 Rogač oblečen složno hodi;
 Takoj za njim tenká in suha
 Vštric z brenclemjem pa korači muha;
 A zadaj čriček nēm stopica,
 S svetilko spremlja ga kresnica.
 Spred nosorog drži zastavo,
 Škržatec pisno vso pripravo,
 Polž pajčevino vrhu hiše,
 Gor doktor pajk poroko piše,
 Da bi ne bilo kaj pomote,
 Zarad ženitovanijske dote.
 In zadaj stopajo obodci,
 Da bodo na ženitbi godci;
 Najzadnji sam korači krt, —
 Da zveže, kar razdruži smrt! — — —

Sprevod je prišel v Pajčjemesto,
 In vzel Obad si je nevesto;
 Zatem je bilo gostovanje,
 Nedelje štiri radovanje!
 Gostila me je Kačja teta
 In pit mi dala iz rešeta;
 Pa ker dejala, da je tečen,
 Še grizel zraven led sem pečen.

Ko solnčim se tako pred vežo,
 Pa pride doktor s pajčjo mrežo.
 O doti stalo tam pisanje,
 O njej vam dajem zdaj naznanje:
 Urbarij pajčji to le piše:
 Ker gre Kačja teta iz hiše,
 In Obada v zakon jemlje,
 Z njim gre iz domače zemlje, —
 In ker praznoglavi nismo,
 Sklenil zbor jej v doto pismo,
 Pajek bil je za pisarja
 V pismu to si izgovarja:
 Iz díma sveža rebra
 Od Gaziblata-kebra;
 Nožice dobro suhe
 Od botre Tolstomuhe;
 Dve rjuhi pajčevine,
 Če bode kaj botrine;
 Dva polna soda vina
 Iz hrama Polžeslina;
 Potem — če ni drugače —
 Od muhe štiri krače;
 In še za povabljenje,
 Komarjevo kolence;
 Za dneve godovnjake
 Od kebra zadnje krake;
 Za slabe, lačne čase
 Od polža vse klobase;
 I da bo enkrat konec,
 Zabele mušje lonec!

Takó smo pismo napisali
 In zboru vsemu je prebrali.
 Ko doto slednjíč odobrili,
 Globoko smo se oddehnili;
 Saj težkih pal skrbi je kamen,
 Zavpili vsi glasno smo: amen!

Vneslav

